

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง สิทธิในการได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๐.๑/๑๓ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๔ บัญญัติให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ค.” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๖ (๖) กำหนดให้ ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.พ.ค. กำหนด เพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งขณะนี้พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และมีประกาศ ก.พ.ค. แต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เพื่อปฏิบัติหน้าที่แล้ว โดยกรรมการ ก.พ.ค. ได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามพระราชกฤษฎีกา เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

โดยที่พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔ กำหนดให้กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาล หรือการประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกินสามหมื่นบาทต่อปี โดยให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวโดยอนุโลม และมาตรา ๕ กำหนดว่าในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งขอรับการประกันสุขภาพเป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาลจากการประกันสุขภาพก่อนและมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญอยู่ แต่เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจาก

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๑๒๙๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หน่วยงานอื่น ให้ผู้มีสิทธิเลือกว่าจะใช้สิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น และหากเลือกใช้สิทธิจากหน่วยงานอื่นผู้นั้นไม่มีสิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ การเลือกและการเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด และมาตรา ๑๑ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการทำสัญญาประกันภัยซึ่งให้ความคุ้มครองในการรักษาพยาบาลแก่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัว หากสิทธิที่จะได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสัญญาประกันภัยนั้นต่ำกว่าค่ารักษาพยาบาลในคราวนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้เฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่ แต่ต้องไม่เกินไปกว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การเลือกหรือเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิสวัสดิการ รักษาพยาบาลไว้ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๒.๒/ว ๓๗๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ กรณีจึงมีปัญหาการตีความตามบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกาทั้งสามฉบับดังกล่าวเกี่ยวกับสิทธิการเบิกค่ารักษาพยาบาลของกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

สำนักงาน ก.พ. จึงขอหารือเพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ดังนี้

๑. สิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลที่กรรมการ ก.พ.ค. ได้รับตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลที่กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้รับตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ถือว่าเป็นสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น ทำให้กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ต้องเลือกใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลสิทธิใดสิทธิหนึ่งตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือไม่ อย่างไร

๒. ในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งเป็นข้าราชการบำนาญผู้มีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ อยู่แล้ว หากสำนักงาน ก.พ. ได้มีการทำสัญญาประกันภัยให้แก่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สิทธิการได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลของกรรมการดังกล่าวจะอยู่ในบังคับมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นว่า ประเด็นปัญหาข้อกฎหมายในเรื่องนี้มีเพียงว่า ในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญผู้มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อได้เลือกใช้สิทธิขอรับการประกันสุขภาพและได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาล

จากการประกันสุขภาพแล้ว จะขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากราชการในส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญได้หรือไม่ โดยมีความเห็นดังนี้

โดยที่มาตรา ๔^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๔^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาล หรือการประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกินสามหมื่นบาทต่อปี และให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์โดยอนุโลม ทั้งนี้ การให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของกรรมการดังกล่าวโดยอนุโลม นั้น เมื่อมีบทบัญญัติของพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับกำหนดสิทธิในการได้รับค่ารักษาพยาบาลของกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ไว้เป็นการเฉพาะ สิทธิในการได้รับค่ารักษาพยาบาลของกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ย่อมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่พระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับดังกล่าวบัญญัติไว้ ซึ่งมาตรา ๕^๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

---

^๑มาตรา ๔ ให้กรรมการ ก.พ.ค. มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาล หรือการประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกินสามหมื่นบาทต่อปี

ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของกรรมการ ก.พ.ค. ตามพระราชกฤษฎีกานี้โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ คำว่า “การประกันสุขภาพ” ให้หมายถึงการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองทางการเงินเพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับการรักษาตัวในสถานพยาบาลหรือคลินิก หรือเข้ารับการผ่าตัดโดยแพทย์ในกรณีเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ

^๒มาตรา ๔ ให้กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลหรือการประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกินสามหมื่นบาทต่อปี

ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชกฤษฎีกานี้โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ คำว่า “การประกันสุขภาพ” ให้หมายถึงการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองทางการเงินเพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับการรักษาตัวในสถานพยาบาลหรือคลินิก หรือเข้ารับการผ่าตัดโดยแพทย์ในกรณีเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ

^๓มาตรา ๕ ในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งขอรับการประกันสุขภาพเป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาลจากการประกันสุขภาพก่อนและมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากราชการเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญอยู่

และมาตรา ๕^๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของ กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้เป็นการ เฉพาะแล้วว่าในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งขอรับการประกันสุขภาพเป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาล จากการประกันสุขภาพก่อน และมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการ เฉพาะส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญอยู่

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญผู้มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาล ตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ อยู่แล้ว เมื่อได้เลือก ใช้สิทธิขอรับการประกันสุขภาพและได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาลจากการประกันสุขภาพแล้ว ย่อมมีสิทธิขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการในส่วนที่ขาดอยู่ จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับ โดยไม่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๐^๕ แห่งพระราชกฤษฎีกา เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่อย่างใด

ส่วนข้อหาหรือในประเด็นที่ว่า หากสำนักงาน ก.พ. ได้มีการทำสัญญาประกันภัยให้แก่ กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งเป็นข้าราชการบำนาญ ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทน อย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ อยู่แล้ว สิทธิการได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลของกรรมการดังกล่าวจะอยู่ในบังคับของ มาตรา ๑๑^๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือไม่ อย่างไร นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้วินิจฉัยแล้วว่า พระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับ ได้กำหนดสิทธิของกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว จึงสามารถนำหลักเดียวกันมาอนุโลมใช้บังคับได้ และไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไป

^๔ มาตรา ๕ ในกรณีที่กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ซึ่งขอรับการ ประกันสุขภาพเป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาลจากการประกันสุขภาพก่อน และมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการ เจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญอยู่

^๕ มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น ให้ผู้มีสิทธิ เลือกว่าจะใช้สิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือใช้สิทธิรับเงิน ค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น และหากเลือกใช้สิทธิจากหน่วยงานอื่น ผู้นั้นไม่มีสิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ การเลือกและการเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖ มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีการทำสัญญาประกันภัยซึ่งให้ความคุ้มครองในการรักษาพยาบาลแก่ ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัว หากสิทธิที่จะได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสัญญาประกันภัยนั้นต่ำกว่า ค่ารักษาพยาบาลในคราวนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้ เฉพาะส่วนที่ขาดอยู่ แต่ต้องไม่เกินไปกว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

อนึ่ง หากเป็นกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นว่า การที่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เลือกขอรับการประกันสุขภาพตามพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับดังกล่าวแล้ว ถือว่าเป็นการใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น ซึ่งจะขอรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากทางราชการในส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญไม่ได้ เนื่องจากเห็นว่าจะเป็นการไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งใช้บังคับแก่ข้าราชการโดยทั่วไป ที่มุ่งหมายให้ผู้มีสิทธิสามารถเลือกได้ว่าจะใช้สิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการ หรือเลือกใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นเพียงทางเดียว กระทรวงการคลังและสำนักงาน ก.พ. ก็อาจจะนำเรื่องดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกันและเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

(นายอัชพร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรกฎาคม ๒๕๕๕